

BARNA-SÍÐAN

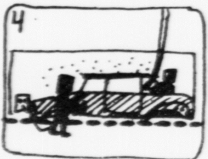

Veitst tú

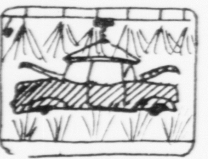
hvussu ein bilur verður gjørdur?

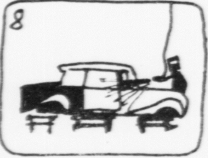
2. Yvirparturin og undirparturin verða sveisaðir saman

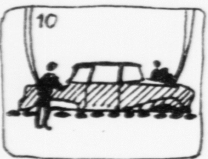
4. Allur skrokkurinn verður pussaður í sveisingunum

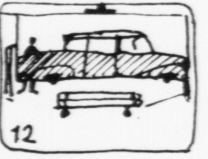
6. Allur skrokkurinn verður rustviðgjørdur

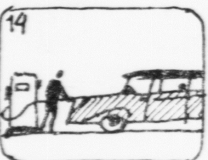
8. Tá ið hann er turur aftur verður hann sprayt-lakk-aður

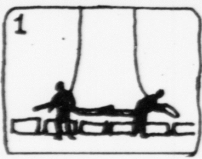
10. Bilurinn verður klæddur við toyi, skinni ella plastikki innan. Rútur og annað glas verður ísett

12. Kúfingarar og bensintangi verða ísettir

14. Kølivatn og bensin og olja verða latin á

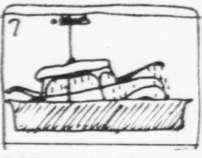
1. Fyrst verða teir ymsu partarnir av stellingum sveisaðir saman

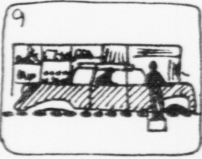
3. Framskermar og hurðar verða settar uppá

5. Ymsir aðrir skrokka-lutir verða settir uppá

7. Síðan verður bilurinn rendur undir kav í einum lakk-brunni

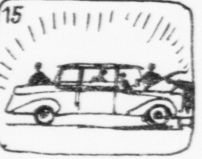
9. Tann elektriska útgerðin verður ísett

11. Instrumentbrettið, stýri og setur verða ísett. Síðani framakslil og bakakslil og motorur

13. Hjólini verða sett undir

15. Alt verður eftirhugt, og síðani verður bilurinn koyrdur av samlibandinum

VIT GERA: BÍLAR - BÁTAR - FÓLK - DÝR (LANDSLAÐ)

BÍLAR (1)

SKER EITT PETTI AV SKUFFAINI Í SVÄVLÐÖSINI OG LÍMA TAD CMAÐ.

KNAPPAR

LÍMA SAMAN OG MÁLA

SVÄVLÐÖSIR KNAPPAR LITIR

TANN YTRI PARTURIN AV SVÄVLÐÖSINI

BÍLAR (2)

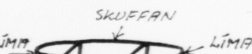
KLIPP IKKI PARTARNAR SUNDUR HER

LEGG EITT PAPPSTYKKI SAMAN EFTIR MIÐJUNI OG TEKNA EIN BIL Á TAD. KLIPP HANN ÚT OG MÁLA Á BÆÐUM SÍÐUM

PAPP LITIR SAKS

BÁTAR

LÍMA PAPPÍNS-ÁLURNAR ÚTTAN Á SKUFFUNA.

STÚRHÚS KANSI TÚ GERA AV TÍ YTRA PARTINUM Á SVÄVLÐÖSINI.

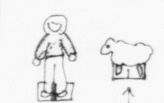

MÁLA BÁTIN

SKUFFU AV SVÄVLÐÖS PAPPÍNS-ÁLUR SVÄVLÐÖSINI

FÓLK - DÝR

TEKNA DÝR OG FÓLK Á PAPPÍÐ, MÁLA OG KLIPP ÚT

KLIPP EINA RIVU Í HER

KLIPP EITT PAPP-PETTI OG SET TVÆRTUR FYRI TIL FÓT.

Loysnin á gátuni, sum var næstseinast:

Fyrst róðu børnini yvirum, drongurin róði yviraftur. So róði Tomm einsamallur yvirum, og dótturin róði yviraftur við batinum. Bæði børnini róðu síðani saman yvirum aftur, og drongurin róði batin yviraftur. So róði mamman (og kanska hundurin) yvirum, og gentan róði yviraftur eftir beiggejanum. Slapp hundurin ikki við mammuni yvir, so svam hann bara.

Lutakast hevur verið um ein vinning, og Lív Skoubo á Sandi var tann heppi vinnarin.

LOYNIHELLIÐ

eftir J. M. Neale

Eitt margháttligt bræv

12. partur:

«Tað dugi eg ikki at siga við vissu. Silvanus hevur jú verið so stutt hjá okkum, eg hugsi ikki eg havi sæð hansara skrift. Men hatta talið, tað er talið, sum fær meg at ivast.»

«Talið?»

«Ja, talið. — Vit hava avrátt, at brúka tøl á tann hátt, at tað fyrsta talið merkir fyrsti bókstavur í navninum á tí, sum skrivar, síðani kemur talið, sum merkir fyrsti bókstavur í navninum á móttakaranum og til seinast tað talið, sum merkir mánaðin.»

«Ja, og passar tað ikki?»

«Hm — Silvanus hevur sent, 200 merkir S, — eg eri móttakaran, 2 merkir B; — mánaðurin er Hamle, hann hevur nr. 11. — So passar ikki. Í staðin fyri 179 átti at staðið 213.»

Basilus risti við hövðinum.

«Mær dæmar heldur einki hatta brævið. Hvi skuldi biskupurin, tá ið hann litur hann í okkara varðveitslu, leggja dent á at vit skulu geva honum hús og mat. Tað er púra óneyðugt.»

«So er hatta helst ein feila!» Móðirin tók í armin á Jóhannesi og segði: «Legg straks stigan aftur!»

«Og hvussu skuldi hesin maðurin vita, hvar vit eru, harri!»

«Euthymius kundi havt sagt honum tað, um teir hava møtt.»

«Ja, er nakar yvirhøvur í okkara kirkjuliði, sum eitur Aristides?» Cyrilla mintist ongan við hasum navninum.

Faðirinn smiltist. «Hatta navnið er sera vanligt, barn mitt. Eg kenni triggjar menn í Ombi, sum eita so og sum eru kristnir.»

Basilus stóð ráðaleysur við pappirinum í hondini. «Tað er eitt av tveimum: Antin er hatta eitt fólk, sum hevur hjálp fyri neyðini, og so gera vit galið í ikki at lora stigan niður og hjálpa tí, ella eru tað rómverjar, ið vilja lokka okkum í eina biliga fellu. Tá hevði tað verið dráp at vága sær niður. — Tað lættasta var bara at halda okkum kúrr heruppi, — men er har eitt fólk har niðri, sum biður eftir okkara hjálp...»

«Lat meg sleppa at kaga út, harri. Kanska eg hoyri ella siggi okkurt.»

«Nei, Difilius!» Móðirin var heilt uppest. «Tá ið talið ikki er rætt, so eru hatta bara rómverjasnildir. Eg biðji teg, kom okkum ikki óneyðugt í so stóran vanda!»

«Nei, frúa, tað er ongin vandi. Ongin sær meg!»

«Og hvat heldur tú, Thekla, um har veruliga er eitt kristið fólk, ið biður eftir hjálp frá okkum?»

Framhald